

eul_wid: btk-ab

Ἀναξαγόρας ὁ Κλαζομένιος · Anaxagoras of Clazomenae

On the Nature of Things

Ἀποσπάσματα

Period: Κλασική Classical
Dialect: Ἴωνική Ionic (frg)
Domain: Φιλοσοφία Philosophy
Format: Συναγωγή Collection
Affiliation: Presocratic

tit ANAΞΑΓΟΡΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ ΑΒ [Γ ?]

- ¹ SIMPLIC. Phys. 155, 23 ὅτι δὲ Ἄ. ἐξ ἐνὸς μίγματος ἄπειρα τῶι πλήθει ὁμοιομερῇ ἀποκρίνεσθαι φησιν πάντων μὲν ἐν παντὶ ἐνόντων, ἐκάστου δὲ κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν χαρακτηριζομένου, δηλοῖ διὰ τοῦ πρώτου τῶν Φυσικῶν λέγων ἅπ' ἀρχῆς ' ὁμοῦ πάντα χρήματα ἢ ν , ἄπειρα καὶ πλήθος καὶ σμικρότητα · καὶ γὰρ τὸ σμικρὸν ἄπειρον ἢ ν . καὶ πάντων ὁμοῦ ἐόντων οὐδὲν ἔνδηλον ἦν ὑπὸ σμικρότητος · πάντα γὰρ αἴρ τε καὶ αἰθὴρ κατεῖχε ν , ἀμφοτέρω ἄπειρα ἐόντα · ταῦτα γὰρ μέγιστα ἔνεστιν ἐν τοῖς σύμπασι καὶ πλήθει καὶ μεγέθει '.
- ² — —155, 30 καὶ μετ' ὀλίγον· ' καὶ γὰρ αἴρ τε καὶ αἰθὴρ ἀποκρίνονται ἀπὸ τοῦ πολλοῦ τοῦ περιέχοντος , καὶ τό γε περιέχον ἄπειρόν ἐστι τὸ πλήθος '.
- ³ — —164, 16 καὶ ὅτι οὔτε τὸ ἐλάχιστόν ἐστιν ἐν ταῖς ἀρχαῖς οὔτε τὸ μέγιστον, ' οὔτε γὰρ τοῦ σμικροῦ ὅ, φησὶν, ἐστὶ .. σμικρόν ' [vgl. 166, 15]. εἰ γὰρ πᾶν ἐν παντὶ καὶ πᾶν ἐκ παντὸς ἐκκρίνεται, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλάχιστου δοκοῦντος ἐκκριθήσεται τι ἔλασσον ἐκείνου, καὶ τὸ μέγιστον δοκοῦν ἀπὸ τινος ἐξεκρίθη ἑαυτοῦ μείζονος [Vgl. 461, 7]. λέγει δὲ σαφῶς ὅτι ' ἐν παντὶ .. ἔνι ' [B 11 II 37, 12]. καὶ πάλιν ὅτι ' τὰ μὲν ἄλλα .. οὐδενί ' [B 12 II 37, 18]. καὶ ἀλλοχοῦ δὲ οὕτως φησί· ' καὶ ὅτε .. ἐλάσσοσι ' [B 6]. καὶ τοῦτο δὲ ὁ Ἄ. ἀξιοῖ τὸ ἕκαστον τῶν αἰσθητῶν ὁμοιομερῶν κατὰ τὴν τῶν ὁμοίων σύνθεσιν γίνεσθαι τε καὶ χαρακτηρίζεσθαι. λέγει γάρ· ' ἄλ λ ' ὅτῳ .. καὶ ἦν ' [B 12 II 39, 6] . οὔτε γὰρ τοῦ σμικροῦ ἐστὶ τό γε ἐλάχιστο ν , ἄλ λ ' ἔλασσον ἀεὶ (τὸ γὰρ ἐὸν οὐκ ἔστι τὸ μὴ οὐκ εἶναι ι)— ἀλλὰ καὶ τοῦ μεγάλου ἀεὶ ἐστὶ μείζο ν . καὶ ἴσον ἐστὶ τῶι σμικρῶι πλήθει , πρὸς ἑαυτὸ δὲ ἕκαστόν ἐστι καὶ μέγα καὶ σμικρό ν.
- ⁴ — —34, 28 λέγει γὰρ μετ' ὀλίγα τῆς ἀρχῆς τοῦ πρώτου Περὶ φύσεως Ἄ. οὕτως· ' τούτων .. ἄλλῃ ' . καὶ δόξει μὲν ἴσως τισὶν οὐ πρὸς νοερὰν διάκρισιν τὴν ἐν τῇ γενέσει παραβάλλειν, ἀλλὰ πρὸς τόπους ἄλλους τῆς γῆς τὴν παρ' ἡμῖν συγκρίνειν οἴκησιν. οὐκ ἂν δὲ εἶπε περὶ τόπων ἄλλων καὶ ' ἥλιον .. ἡμῖν ' καὶ ' σπέρματα .. ἰδέασ ' ἐκάλεσε τὰ ἐκεῖ. 156, 1 καὶ μετ' ὀλίγα [nach B 2]· ' τούτων .. ἡδονά ς . πρὶν δὲ ἀποκριθῆναι, φησί, πάντων .. ἑτέρωι ' . 34, 21 πρὶν δὲ ἀποκριθῆναι ταῦτα πάντων .. χρήματα [ohne οὐδὲ .. ἑτέρωι II 35, 2!]. 157, 9 καὶ μέντοι εἰπὼν ' ἐνεῖναι πολλά .. ἡδονά ς , καὶ ἀνθρώπους γε συμπαγῆναι καὶ τὰ ἄλλα ζῶια ὅσα ψυχὴν ἔχει , ἐπάγει ' καὶ τοῖς γε ἀνθρώποις .. χρῶνται ' . καὶ ὅτι μὲν ἑτέραν τινὰ διακόσμησιν παρὰ τὴν παρ' ἡμῖν αἰνίττεται, δηλοῖ τὸ ' ὥσπερ πα ρ ' ἡμῖν ' οὐχ ἅπαξ μόνον εἰρημένον. ὅτι δὲ οὐδὲ

αἰσθητὴν μὲν ἐκείνην οἶται, τῷ χρόνῳ δὲ ταύτης προηγησαμένην, δηλοῖ τὸ ‘ ὧν ἐκεῖνοι τὰ ὀνήιστα συνενεικάμενοι εἰς τὴν οἴκησιν χρῶνται ‘. οὐ γὰρ ἐχρῶντο εἶπεν, ἀλλὰ χρῶνται. ἀλλ’ οὐδὲ ὡς νῦν κατ’ ἄλλας τινὰς οἰκῆσεις ὁμοίας οὔσης καταστάσεως τῇ παρ’ ἡμῖν. οὐ γὰρ εἶπε ‘ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην εἶναι καὶ παρ’ ἐκείνοις ὥσπερ καὶ παρ’ ἡμῖν ‘, ἀλλ’ ‘ ἥλιον καὶ σελήνην, ὥσπερ παρ’ ἡμῖν ‘, ὡς δὴ περὶ ἄλλων λέγων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἔχει, ζητεῖν ἄξιον. τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πολλά τε καὶ παντοῖα ἐν πᾶσι τοῖς συγκρινομένοις καὶ σπέρματα πάντων χρημάτων καὶ ἰδέας παντοίας ἔχοντα καὶ χροιάς καὶ ἡδονὰς. καὶ ἀνθρώπους τε συμπαγῆναι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ὅσα ψυχὴν ἔχει. καὶ τοῖς γε ἀνθρώποις εἶναι καὶ πόλεις συνωικημένας καὶ ἔργα κατεσκευασμένα, ὥσπερ παρ’ ἡμῖν, καὶ ἡέλιόν τε αὐτοῖς εἶναι καὶ σελήνην καὶ τὰ ἄλλα, ὥσπερ παρ’ ἡμῖν, καὶ τὴν γῆν αὐτοῖς φύειν πολλά τε καὶ παντοῖα, ὧν ἐκεῖνοι τὰ ὀνήιστα συνενεικάμενοι εἰς τὴν οἴκησιν χρῶνται. ταῦτα μὲν οὖν μοι λέλεκται περὶ τῆς ἀποκρίσεως, ὅτι οὐκ ἂν παρ’ ἡμῖν μόνον ἀποκριθεῖη, ἀλλὰ καὶ ἄλλῃ. πρὶν δὲ ἀποκριθῆναι ταῦτα πάντων ὁμοῦ ἐόντων οὐδὲ χροιὴ ἔνδηλος ἦν οὐδεμία· ἀπεκώλυε γὰρ ἡ σύμμιξις πάντων χρημάτων, τοῦ τε διεροῦ καὶ τοῦ ξηροῦ καὶ τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ καὶ τοῦ λαμπροῦ καὶ τοῦ ζοφεροῦ, καὶ γῆς πολλῆς ἐνεούσης καὶ σπερμάτων ἀπείρων πλήθος οὐδὲν ἐοικότων ἀλλήλοις. οὐδὲ γὰρ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἔοικε ἕτερον τῷ ἑτέρῳ. τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων ἐν τῷ σύμπαντι χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πάντα χρήματα.

- ⁵ SIMPLIC. Phys. 156, 9 ὅτι δὲ οὐδὲ γίνεται οὐδὲ φθείρεται τι τῶν ὁμοιομερῶν, ἀλλ’ αἰεὶ τὰ αὐτὰ ἐστὶ, δηλοῖ λέγων· ‘ τούτων δὲ οὕτω διακεκριμένων γινώσκειν χρὴ, ὅτι πάντα οὐδὲν ἐλάσσω ἐστὶν οὐδὲ πλείω (οὐ γὰρ ἀνυστὸν πάντων πλείω εἶναι), ἀλλὰ πάντα ἴσα αἰεὶ ‘. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τοῦ μίγματος καὶ τῶν ὁμοιομερειῶν.
- ⁶ — —164, 25 καὶ ἀλλαχοῦ δὲ οὕτως φησί· καὶ ὅτε δὲ ἴσαι μοῖραί εἰσι τοῦ τε μεγάλου καὶ τοῦ μικροῦ πλήθος, καὶ οὕτως ἂν εἴη ἐν παντὶ πάντα· οὐδὲ χωρὶς ἔστιν εἶναι, ἀλλὰ πάντα παντὸς μοῖραν μετέχει. ὅτε τοῦλάχιστον μὴ ἔστιν εἶναι, οὐκ ἂν δύναίτο χωρισθῆναι, οὐδ’ ἂν ἐφ’ ἑαυτοῦ γενέσθαι, ἀλλ’ ὅπως περὶ ἀρχὴν εἶναι καὶ νῦν πάντα ὁμοῦ. ἐν πᾶσι δὲ πολλὰ ἔνεστι καὶ τῶν ἀποκρινομένων ἴσα πλήθος ἐν τοῖς μείζονσι τε καὶ ἐλάσσονσι.
- ⁷ SIMPLIC. de caelo 608, 23 (nach ‘ ὁμοῦ .. σμικρότητος ‘ [B 1] καὶ ὅτι ‘ ἐν σύμπαντι .. χρήματα ‘ [B 4 Ende]). μήποτε δὲ τὸ ἄπειρον ὡς ἡμῖν ἀπερίληπτον καὶ ἄγνωστον λέγει· τοῦτο γὰρ ἐνδείκνυται διὰ τοῦ ‘ ὥστε τῶν ἀποκρινομένων μὴ εἰδέναι τὸ πλήθος μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ ‘. ἐπεὶ ὅτι τῷ εἶδει πεπερασμένα ὦντο, δηλοῖ λέγων πάντα γινώσκειν τὸν νοῦν· καίτοι, εἰ ἄπειρα ὄντως ἦν, παντελῶς ἦν ἄγνωστα· ἢ γὰρ γνώσις ὀρίζει καὶ περατοῖ τὸ γνωσθέν. λέγει δὲ ὅτι ‘ καὶ τὰ συμμ .. ὅποια ἦν ‘ [B 12 II 38, 8].
- ⁸ —Phys. 175, 11 εἰπόντος τοῦ Ἀναξαγόρου ‘ οὐδὲ διακρίνεται .. ἑτέρου ‘ [B 12 II 39, 2] διὰ τὸ πάντα ἐν πᾶσιν εἶναι, καὶ ἀλλαχοῦ ‘ οὐδὲ ἀποκέκοπται .. θερμοῦ ‘. 176, 28 τὸ δὲ ὅτι οὐ κεχώριται ... πελέκει, ὡς ἐν ἄλλοις φησίν. οὐ κεχώριται ἀλλήλων τὰ ἐν τῷ ἐνὶ κόσμῳ οὐδὲ ἀποκέκοπται πελέκει οὔτε τὸ θερμὸν ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ οὔτε τὸ ψυχρὸν ἀπὸ τοῦ θερμοῦ.
- ⁹ — —35, 13 ἄκουσον δὲ οἷα καὶ μετ’ ὀλίγον φησὶ τὴν ἀμφοῖν ποιούμενος σύγκρισιν· ... οὕτω τούτων περιχωρούντων τε καὶ ἀποκρινομένων ὑπὸ βίης τε καὶ ταχυτήτος. βίην δὲ ἢ ταχυτῆς ποιεῖ. ἢ δὲ ταχυτῆς αὐτῶν οὐδενὶ ἔοικε χρήματι τὴν ταχυτῆτα τῶν νῦν ἐόντων χρημάτων ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ πάντως πολλαπλασίως ταχὺ ἐστὶ ‘.
- ¹⁰ SCHOL. IN GREGOR. XXXVI 911 Migne ὁ δὲ Ἀ. παλαιὸν εὐρὼν δόγμα ὅτι οὐδὲν ἐκ τοῦ μηδαμῇ γίνεται, γένεσιν μὲν ἀνήρει, διάκρισιν δὲ εἰσῆγεν ἀντὶ γενέσεως. ἐλήρει γὰρ ἀλλήλοις μὲν μεμῖχθαι πάντα, διακρίνεσθαι δὲ αὐξανόμενα. καὶ γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ γονῇ καὶ τρίχας εἶναι καὶ

ὄνυχας καὶ φλέβας καὶ ἀρτηρίας καὶ νεῦρα καὶ ὀστέα καὶ τυγχάνειν μὲν ἀφανῆ διὰ μικρομέρειαν, αὐξανόμενα δὲ κατὰ μικρὸν διακρίνεσθαι. ‘ πῶς γὰρ ἂν, φησὶν, ἐκ μὴ τριχὸς γένοιτο θρίξ καὶ σὰρξ ἐκ μὴ σαρκός; ’ οὐ μόνον δὲ τῶν σωμάτων ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμάτων ταῦτα κατηγόρει. καὶ γὰρ ἐνεῖναι τῷ λευκῷ τὸ μέλαν καὶ τὸ λευκὸν τῷ μέλανι. τὸ αὐτὸ δὲ ἐπὶ τῶν ῥοπῶν ἐτίθει, τῷ βαρεῖ τὸ κοῦφον σύμμικτον εἶναι δοξάζων καὶ τοῦτο αὐθις ἐκείνῳ.

- ¹¹ SIMPL. Phys. 164, 22 λέγει δὲ σαφῶς, ὅτι ‘ ἐν παντὶ παντὸς μοῖρα ἔνεστι πλήν νοῦ, ἔστιν οἷσι δὲ καὶ νοῦς ἔνι ’.
- ¹² — —164, 24 καὶ πάλιν ὅτι ‘ τὰ μὲν ἄλλα ... μέμικται οὐδενί ’. 156, 13 περὶ δὲ τοῦ νοῦ τάδε γέγραφε ‘ νοῦς δὲ ἔστιν ... ἔστι καὶ ἦν ’. τὰ μὲν ἄλλα παντὸς μοῖραν μετέχει, νοῦς δὲ ἔστιν ἄπειρον καὶ αὐτοκρατὲς καὶ μέμικται οὐδενὶ χρήματι, ἀλλὰ μόνος αὐτὸς ἐπ’ ἐωυτοῦ ἔστιν. εἰ μὴ γὰρ ἐφ’ ἐαυτοῦ ἦν, ἀλλὰ τεωὶ ἐμέμικτο ἄλλῳ, μετεῖχεν ἂν ἀπάντων χρημάτων, εἰ ἐμέμικτό τεωὶ. ἐν παντὶ γὰρ παντὸς μοῖρα ἔνεστιν, ὥσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν [B 11] μοι λέλεκται. καὶ ἂν ἐκώλυεν αὐτὸν τὰ συμμεμειγμένα, ὥστε μηδενὸς χρήματος κρατεῖν ὁμοίως ὥς καὶ μόνον ἔοντα ἐφ’ ἐαυτοῦ. ἔστι γὰρ λεπτότατόν τε πάντων χρημάτων καὶ καθαρώτατόν, καὶ γνώμην γε περὶ παντὸς πᾶσαν ἴσχει καὶ ἰσχύει μέγιστον. καὶ ὅσα γε ψυχὴν ἔχει καὶ τὰ μείζω καὶ τὰ ἐλάσσων, πάντων νοῦς κρατεῖ. καὶ τῆς περιχωρήσιος τῆς συμπάσης νοῦς ἐκράτησε, ὥστε περιχωρῆσαι τὴν ἀρχὴν. καὶ πρῶτον ἀπὸ τοῦ σμικροῦ ἤρξατο περιχωρεῖν, ἐπὶ δὲ πλέον περιχωρεῖ, καὶ περιχωρήσει ἐπὶ πλεόν. καὶ τὰ συμμισγόμενά τε καὶ ἀποκρινόμενα καὶ διακρινόμενα πάντα ἔγνω νοῦς. καὶ ὅποια ἔμελλεν ἔσεσθαι καὶ ὅποια ἦν, ἄσσα νῦν μὴ ἔστι, καὶ ὅσα νῦν ἔστι καὶ ὅποια ἔστα, πάντα διεκόσμησε νοῦς, καὶ τὴν περιχώρησιν ταύτην, ἣν νῦν περιχωρεῖ τὰ τε ἄστρα καὶ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ὁ ἀήρ καὶ ὁ αἰθήρ οἱ ἀποκρινόμενοι. ἡ δὲ περιχώρησις αὐτὴ ἐποίησεν ἀποκρίνεσθαι. καὶ ἀποκρίνεται ἀπὸ τοῦ ἀραιοῦ τὸ πυκνὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ τὸ θερμὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ τὸ λαμπρὸν καὶ ἀπὸ τοῦ διεροῦ τὸ ξηρόν. μοῖραι δὲ πολλαὶ πολλῶν εἰς. παντάπασιν δὲ οὐδὲν ἀποκρίνεται οὐδὲ διακρίνεται ἕτερον ἀπὸ τοῦ ἐτέρου πλήν νοῦ. νοῦς δὲ πᾶς ὁμοίος ἔστι καὶ ὁ μείζων καὶ ὁ ἐλάττω. ἕτερον δὲ οὐδὲν ἔστιν ὁμοιον οὐδενὶ, ἀλλ’ ὅτων πλεῖστα ἔνι, ταῦτα ἐνδηλότατα ἐν ἑκάστῳ ἔστι καὶ ἦν.
- ¹³ SIMPL. Phys. 300, 27 ‘ Ἀναξαγόρου δέ, φησὶν Ἀλέξανδρος, οὐκ ἐμνημόνευσε [Arist. Phys. B 2. p. 194a 20] καίτοι τὸν νοῦν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τιθέντος, ἴσως, φησὶν, ὅτι μὴ προσχρῆται αὐτῷ ἐν τῇ γενέσει. ἀλλ’ ὅτι μὲν προσχρῆται, δηλόν, εἴπερ τὴν γένεσιν οὐδὲν ἄλλο ἢ ἔκκρισιν εἶναι φησι, τὴν δὲ ἔκκρισιν ὑπὸ τῆς κινήσεως γίνεσθαι, τῆς δὲ κινήσεως αἴτιον εἶναι τὸν νοῦν. λέγει γὰρ οὕτως Ἀ.: ‘ καὶ ἐπεὶ ἤρξατο ὁ νοῦς κινεῖν, ἀπὸ τοῦ κινουμένου παντὸς ἀπεκρίνεται, καὶ ὅσον ἐκίνησεν ὁ νοῦς, πᾶν τοῦτο διεκρίθη. κινουμένων δὲ καὶ διακρινομένων ἡ περιχώρησις πολλῶι μᾶλλον ἐποίει διακρίνεσθαι ’.
- ¹⁴ — —157, 5 ὅτι δὲ διττὴν τινα διακόσμησιν ὑποτίθεται, τὴν μὲν νοεράν, τὴν δὲ αἰσθητήν ἀπ’ ἐκείνης ‘ <γεγονυῖαν>, δηλόν μὲν καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων [B 12], δηλόν δὲ καὶ ἐκ τῶνδε. ‘ ὁ δὲ νοῦς, ὃς αἰεὶ ἔστι, τὸ κάρτα καὶ νῦν ἔστιν ἵνα καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ἐν τῷ πολλῷ περιέχοντι καὶ ἐν τοῖς προσκριθεῖσι καὶ ἐν τοῖς ἀποκεκριμένοις ’.
- ¹⁵ SIMPL. Phys. 179, 3 καὶ μετ’ ὀλίγα δέ ‘ τὸ μὲν π. φησί, καὶ ... αἰθέρος. ‘ τὸ μὲν πυκνὸν καὶ διερὸν καὶ ψυχρὸν καὶ τὸ ζοφερόν ἐνθάδε συνεχώρησε, ἔνθα νῦν <ἡ γῆ>, τὸ δὲ ἀραιὸν καὶ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ξηρὸν ἐξεχώρησεν εἰς τὸ πρόσω τοῦ αἰθέρος.
- ¹⁶ — —179, 6 καὶ τὰ μὲν ἀρχοειδῇ ταῦτα καὶ ἀπλούστατα ἀποκρίνεσθαι λέγει, ἄλλα δὲ τούτων συνθετώτερα ποτὲ μὲν συμπήγνυσθαι λέγει ὡς σύνθετα[?], ποτὲ δὲ ἀποκρίνεσθαι ὡς τὴν γῆν. οὕτως γὰρ φησιν ‘ ἀπὸ ... ψυχροῦ. ‘ 155, 21 λέγει γοῦν Ἀ. ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Φυσικῶν ‘ ἐκ

μὲν .. ὕδατος ᾽. ἀπὸ τουτέων ἀποκρινομένων συμπήγνυται γῆ· ἐκ μὲν γὰρ τῶν νεφελῶν ὕδωρ ἀποκρίνετα ι, ἐκ δὲ τοῦ ὕδατος γ ἤ, ἐκ δὲ τῆς γῆς λίθοι συμπήγνυνται ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ υ, οὗτοι δὲ ἐκχωρέουσι μᾶλλον τοῦ ὕδατος ς.

- ¹⁷ — —163, 18 σαφῶς δὲ Ἀ. ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Φυσικῶν τὸ γίνεσθαι καὶ ἀπόλλυσθαι συγκρίνεσθαι καὶ διακρίνεσθαι λέγει γράφων οὕτως ᾽ τὸ δὲ γίνεσθαι καὶ ἀπόλλυσθαι οὐκ ὀρθῶς νομίζουσιν οἱ Ἕλληνες· οὐδὲν γὰρ χρῆμα γίνεται οὐδὲ ἀπόλλυτα ι, ἀλλ' ἀπὸ ἐόντων χρημάτων συμμίσγεται τε καὶ διακρίνετα ι. καὶ οὕτως ἂν ὀρθῶς καλοῖεν τό τε γίνεσθαι συμμίσγεσθαι καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι διακρίνεσθαι᾽
- ¹⁸ PLUT. de fac. in orb. lun. 16 p. 929B ὁ μὲν οὖν ἐταῖρος ἐν τῇ διατριβῇ τοῦτο δὴ τὸ Ἀναξαγόρειον ἀποδεικνύς, ὥς ᾽ ἥλιος ἐντίθησι τῇ σελήνῃ τὸ λαμπρόν ᾽, εὐδοκίμησεν.
- ¹⁹ SCHOL. HOM. BT Zu P 547 Ἀ. δέ φησιν· Ἴριν δὲ καλέομεν τὸ ἐν τῇσιν νεφέλῃσιν ἀντιλάμπον τῷ ἡλίῳ ι. χειμῶνος οὖν ἐστὶ σύμβολον· τὸ γὰρ περιεχόμενον ὕδωρ τῷ νέφει ἄνεμον ἐποίησεν ἢ ἐξέχεεν ὄμβρον ᾽.
- ²¹ SEXT. VII 90 ὁ μὲν φυσικώτατος Ἀ. ὡς ἀσθενεῖς διαβάλλων τὰς αἰσθήσεις ᾽ ὅ π' ἀφαιρόμενος αὐτῶν, φησὶν, οὐ δυνατοὶ ἐσμεν κρίνειν τὰληθέσ ᾽, τίθησὶ τε πίστιν αὐτῶν τῆς ἀπιστίας τὴν παρὰ μικρὸν τῶν χρωμάτων ἐξαλλαγὴν. εἰ γὰρ δύο λάβοιμεν χρώματα, μέλαν καὶ λευκόν, εἴτα ἐκ θατέρου εἰς θάτερον κατὰ σταγόνα παρεκχέοιμεν, οὐ δυνήσεται ἡ ὄψις διακρίνειν τὰς παρὰ μικρὸν μεταβολάς, καίπερ πρὸς τὴν φύσιν ὑποκειμένας.
- ^{21a} SEXT. VII 140 Διότιμος [c. 76, 3] δὲ τρία κατ' αὐτὸν [Demokritos] ἔλεγεν εἶναι κριτήρια, τῆς μὲν τῶν ἀδήλων καταλήψεως τὰ φαινόμενα· ὅψις γὰρ τῶν ἀδήλων τὰ φαινόμενα ᾽, ὥς φησιν Ἀ., ὃν ἐπὶ τούτῳ Δημόκριτος ἐπαινεῖ κτλ. Vgl. VII 374. III 23. 58. APPEND. proverb. 4, 50 (Leutsch Paroemiogr. I 444) ὅψις ἀδήλων τὰ φαινόμενα.
- ^{21b} PLUT. de fort. 3 p. 98F ἀλλ' ἐν πᾶσι τούτοις ἀτυχέστεροι τῶν θηρίων ἐσμέν, ἐμπειρίαι δὲ καὶ μνήμη καὶ σοφαί καὶ τέχνη κατὰ Ἀναξαγόραν σφῶν τε αὐτῶν χρώμεθα καὶ βλίσσμεν καὶ ἀμέλγομεν καὶ φέρομεν καὶ ἄγομεν συλλαμβάνοντες.
- ²² ATHEN. epit. B p. 57D Ἀ. ἐν τοῖς Φυσικοῖς τὸ καλούμενόν φησιν ὄρνιθος γάλα τὸ ἐν τοῖς ὠίοις εἶναι λευκόν ν.